

บันทึกการประชุม^๑
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.
สภานิตบัญญัติแห่งชาติ
ครั้งที่ ๕/๒๕๖๐
วันจันทร์ที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐
ณ ห้องประชุมกรรมการ หมายเลข ๓๐๖ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

กรรมการวิสามัญ ผู้มาประชุม คือ

๑. พลเรือเอก วัลลภ เกิดผล	ประธานคณะกรรมการวิสามัญ
๒. นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์	รองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่หนึ่ง
๓. พลตำรวจเอก พงศพัศ พงษ์เจริญ	โழกคณะกรรมการวิสามัญ
๔. พลตรี Jarvis อารีราชการณ์	กรรมการวิสามัญและประธานที่ปรึกษา
๕. นายนรธิศ สิงหเสนี	กรรมการวิสามัญและที่ปรึกษา
๖. คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี	กรรมการวิสามัญและที่ปรึกษา
๗. นายอิสระ วงศ์กุศลกิจ	กรรมการวิสามัญและที่ปรึกษา
๘. นายเจริญศักดิ์ ศalaakij	กรรมการวิสามัญ
๙. พลเรือเอก ชุมนุม อาจวงศ์	กรรมการวิสามัญ
๑๐. ศาสตราจารย์ประสิทธิ์ ปิยวัฒนพานิช	กรรมการวิสามัญ
๑๑. พลเรือเอก พลวัฒน์ สีโรดม	กรรมการวิสามัญ
๑๒. นางกิริมย์ ศรีประเสริฐ	กรรมการวิสามัญ
๑๓. นายมณฑี้ยร บุญดีน	กรรมการวิสามัญ
๑๔. พลเอก ศุภรัตน์ พัฒนาวิสุทธิ์	กรรมการวิสามัญ
๑๕. พลเอก สุชาติ หนองบัว	กรรมการวิสามัญ
๑๖. นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช	กรรมการวิสามัญ
๑๗. นายอรรถสิทธิ์ กันมล	กรรมการวิสามัญ
๑๘. พลเอก อังษรา เกิดผล	กรรมการวิสามัญ

กรรมการวิสามัญ ผู้ลากการประชุม คือ

๑. นางจุรี วิจิตรวาทการ	รองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สอง
๒. นางกาญจนा ภัทร์โชค	กรรมการวิสามัญ
๓. นางสาวปิติกาญจน์ สิทธิเดช	กรรมการวิสามัญ
๔. พลโท ศิริชัย เทศนา	กรรมการวิสามัญ
๕. นายสุรินทร์ ชลพัฒนา	กรรมการวิสามัญ
๖. นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล	เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

ผู้เข้าร่วมประชุม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑. นางสาวจรายพร พงศ์เสรีกุล
๒. นางสาวอนิชา เกษมสันต์ ณ อยุธยา
- กรรมองค์การระหว่างประเทศ
- นางสาวสุพัตรา เอื้ออารีย์

นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ
นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ
นักการทูตชำนาญการ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

- นายภานุวัฒน์ ทองสุข

นิติกรชำนาญการพิเศษ

สำนักงานเลขานุการวุฒิสภา สำนักกำกับและตรวจสอบ

๑. นางสาวสุนันทินี สันติニ
๒. นายกฤษณะ ยอดสุวรรณ

วิทยากรปฏิบัติการ
วิทยากรปฏิบัติการ

ผู้ช่วยดำเนินงานสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑. เรือเอก ไฟโรจน์ คงทวี
๒. นายวงศกร ภู่ทอง
๓. นายรัตน์ กิจธรรม
๔. พันเอกหญิง รัตนา ถิ่มอารีธรรม
๕. นาวาตรี พัชระ ไม้หอม
๖. นาวาเอก ปราโมทย์ วงศ์ทอง
๗. นายนันทนاث ม่วงทอง

ผู้ช่วยดำเนินงานของ พลเรือเอก วัลลภ เกิดผล
ผู้ช่วยดำเนินงานของ คุณหญิงทรงสุดา ยอดมนี
ผู้ช่วยดำเนินงานของ นายมณฑีร บุญดัน
ผู้ช่วยดำเนินงานของ พลเอก สุชาติ หนองบัว
ผู้ช่วยดำเนินงานของ พลเรือเอก พลวัฒน์ สิรอดม
ผู้ช่วยดำเนินงานของ พลเรือเอก ชุมนุม อาจาร์
ผู้ช่วยดำเนินงานของนายอิสระ ว่องกุศลกิจ

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการบริการวิสามัญ ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๙๑ วรรคสาม คือ

- นางเจมจรส มงคลนำ

นิติกรปฏิบัติการ
กลุ่มงานคณะกรรมการบริการวิสามัญ ๕

เริ่มการประชุมเวลา ๐๙.๔๕ นาฬิกา

เมื่อกรรมการบริการวิสามัญมาครบองค์ประชุมแล้ว พลเรือเอก วัลลภ เกิดผล ประธาน
คณะกรรมการบริการวิสามัญ ได้กล่าวเปิดประชุมและดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุม^๑
สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

เนื่องจากในวันจันทร์ที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ จะมีการจัดงานส่งมอบงาน
ที่อยู่ในความรับผิดชอบของสภากําลังเพื่อการปฏิรูปประเทศไทย (สปท.) ให้กับพลเอกประยุทธ์
จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จึงขอความร่วมมือจากคณะกรรมการบริการ
ทุกคณะให้ดูประชุมเพื่อให้สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้เข้าร่วมกิจกรรมในวันดังกล่าว ดังนี้

จึงแจ้งด้วยความคุณภาพมาธิการวิสามัญในวันจันทร์ที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และขอกำหนดให้มีการนัดประชุมในวันอังคารที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา แทน

ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม

ที่ประชุมมีมติยืนยันรับรองบันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓ ครั้ง คือ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ วันจันทร์ที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ โดยไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติม

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

พิจารณาเรื่องพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. เรียงลำดับรายมาตราต่อเนื่องจากการประชุมครั้งที่ผ่านมาสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙

ไม่มีการแก้ไข

ประเด็นพิจารณา

ความรับผิดชอบของคณะกรรมการต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่เป็นไปตามกฎหมายกำหนด

ที่ประชุมได้พิจารณาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือกรรมการหกกรณีที่ได้ปฏิบัติตามหน้าที่โดยไม่มีประสิทธิภาพ ไม่มีความรวดเร็ว รวมทั้งไม่ได้คำนึงถึงความคุ้มค่าตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้ นั้น “หากคณะกรรมการดำเนินการที่มีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอน หรือเป็นภาระแก่บุคคลหรือหน่วยงานของรัฐเกินความจำเป็นแล้ว ผู้ตรวจการแผ่นดินจะเป็นหน่วยงานที่ตรวจสอบการทำหน้าที่ดังกล่าว แต่หากการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ มีลักษณะหรือเข้าข่ายเป็นการทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ สามารถร้องเรียนการกระทำดังกล่าวต่อกองคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพื่อให้ทำหน้าที่ในการตรวจสอบตามข้อที่ได้มีการร้องเรียนต่อไป สำหรับการกำกับดูแล หรือตรวจสอบเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการซึ่งเป็นองค์อิสระ จะเทียบเคียงกับหลักการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภาที่มีการกำหนดเกี่ยวกับหลักประกันความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ไว้ แต่อย่างไรก็ตามการที่กำหนดให้คณะกรรมการจะต้องรายงานผลการปฏิบัติงาน และจัดทำรายงานการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทยต่อคณะกรรมการและรัฐสภา รวมทั้งการที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ว่าการทำหน้าที่ของคณะกรรมการจะต้องอยู่ภายใต้มาตรฐานทางจริยธรรมที่องค์กรอิสระทุกองค์กรร่วมกันกำหนดขึ้นด้วย กรณีดังกล่าวจึงถือได้ว่ามีการทำหนดกางไก่ในการกำหนดดูแลและการตรวจสอบการทำหน้าที่ของคณะกรรมการที่เหมาะสมแล้ว

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมเห็นควรคงความในมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ ไว้ตามร่างเดิมที่สภานิตบัญญัติแห่งชาติรับหลักการไว้

มาตรา ๓๐

ของการพิจารณา

ประเด็นพิจารณา

หลักการคุ้มกันความรับผิดในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ประชุมมีความเห็นว่าในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ นั้น มีความจำเป็นที่จะกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับความคุ้มกันไว้ในร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เพื่อเป็นหลักประกันความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่และเพื่อป้องกันมิให้ การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการต้องตกอยู่ภายใต้อิทธิพลภายนอกหรือจากการชั่วที่จะมีการดำเนินคดีทางกฎหมาย รวมทั้งสอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการประสานงานระหว่างประเทศว่าด้วยสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ICC) ด้วย

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมเห็นควรเพิ่มบทบัญญัติที่กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักการคุ้มกันความรับผิดในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการที่ได้ปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจโดยสุจริตไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ โดยมอบหมายให้กรรมการวิสามัญที่เป็นผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการคุณภูมิภาคเป็นผู้ดำเนินการยกร่างถ้อยคำและนำเสนอต่อที่ประชุมในการประชุมครั้งต่อไป

มาตรา ๓๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๒

ไม่มีการแก้ไข

ประเด็นพิจารณา

สิทธิในการรับบำเหน็จตอบแทนเป็นเงินเป็นสองเท่า กรณีที่กรรมการเสียชีวิตสืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่

ที่ประชุมได้พิจารณาเกี่ยวกับสิทธิของกรรมการกรณีการได้รับบำเหน็จตอบแทนเป็นเงินโดยเฉพาะสิทธิในการได้รับเป็น ๒ เท่า เนื่องจากกรรมการเสียชีวิตเพราเหตุปฏิบัติหน้าที่หรือในการปฏิบัติหน้าที่นั้น กรณีเคยมีปัญหาข้อเท็จจริงเกิดขึ้นในกรรมการคนะอื่น โดยมีกรรมการเสียชีวิตระหว่างเดินทางกลับจากการปฏิบัติหน้าที่ และมีการวินิจฉัยว่าการเสียชีวิตดังกล่าวไม่ได้เกิดขึ้นเพราเหตุปฏิบัติหน้าที่หรือในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งที่ประชุมเห็นว่าหากการเสียชีวิตของกรรมการเกิดขึ้นขณะเดินทางกลับจากการปฏิบัติหน้าที่ทันทีภายในหลังปฏิบัติภารกิจเสร็จสิ้น และอยู่ภายใต้ห่วงเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดการปฏิบัติหน้าที่ควรถือว่าเป็นกรรมการเสียชีวิตสืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ แต่กรณีดังกล่าวไม่รวมถึงการที่กรรมการเดินทางกลับหลังจากพ้นกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ ดังนั้นเพื่อให้เห็นถึงเจตนากรณ์ของคณะกรรมการวิสามัญที่ประชุมจึงเห็นควรตั้งข้อสังเกต กรณีสิทธิในการได้รับบำเหน็จตอบแทนเป็นเงินในอัตรา ๒ เท่า เนื่องจากเสียชีวิตเพราเหตุปฏิบัติหน้าที่นั้น ควรให้หมายความรวมถึงกรณีที่กรรมการเสียชีวิตสืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ด้วย

ผลการพิจารณา

๑. ที่ประชุมเห็นควรให้คงความตามร่างที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้รับหลักการไว้พิจารณา
๒. ให้ตั้งข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญกรณีเกี่ยวกับสิทธิของกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการได้รับบำเหน็จตอบแทนเป็นเงินเป็นสองเท่าเนื่องจากเสียชีวิตเพราเหตุปฎิบัติหน้าที่ควรให้หมายความรวมถึงกรณีที่กรรมการเสียชีวิตสืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่

หมวด ๒ การดำเนินการตามหน้าที่ของคณะกรรมการ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๓ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๔ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๕ รอการพิจารณา

ประเด็นพิจารณา

การมอบหมายให้กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการแทนคณะกรรมการที่ประชุมพิจารณาความในวรรคสองของมาตรา ๓๕ และเห็นว่าบทบัญญัติเกี่ยวกับการมอบหมายให้กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการแทนคณะกรรมการนั้นยังมีความไม่ชัดเจนอันอาจทำให้เกิดปัญหาว่า “ผู้กระทำการแทนควรมีอำนาจกระทำการแทนคณะกรรมการได้มากน้อยเพียงใด โดยเฉพาะกรณีการให้บุคคลมาให้ถ้อยคำ ว่ากรรมการควรเป็นผู้สอบถามข้อมูลด้วยตนเองหรือไม่”

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมเห็นควรรับการพิจารณา กรณีการสอบถามความเห็นตามคำขอความร่วมมือหรือตามคำสั่งเรียกตามความ (๑) และวรรคสองของมาตรา ๓๕ ในแต่ละครั้งจำเป็นหรือไม่ว่ากรรมการจะต้องเป็นผู้ทำหน้าที่สอบถามความเห็นด้วยตนเองและต้องอยู่ร่วมตลอดระยะเวลาที่มีการสอบถามความเห็น

มาตรา ๓๖ ไม่มีการแก้ไข

ประเด็นพิจารณา

๑. เจตนากรณ์ที่กำหนดระยะเวลาให้หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชนภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดโดยจะต้องไม่น้อยกว่าหกสิบวัน สำหรับกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญกำหนดให้ให้หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชนในกรณีใด ๆ ว่าจะต้องไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน นั้น เป็นระยะเวลาขั้นต่ำ ซึ่งเป็นหลักประกันว่าคณะกรรมการจะไม่สามารถกำหนดเวลาในการดำเนินการ

แก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชนให้น้อยกว่า ๖๐ วันได้ ส่วนระยะเวลาในการดำเนินการทั้งหมดจะเป็นเท่าใดให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณากำหนดตามความเหมาะสมในแต่ละกรณีไป ซึ่งหากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดเนื่องจากมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างหนึ่งอย่างใด คณะกรรมการสามารถใช้ดุลพินิจในการขยายเวลาการดำเนินการออกไปได้ตามที่เห็นสมควร

๒. กลไกการถ่วงดุลอำนาจเมื่อคณะกรรมการรัฐมนตรีไม่ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดกับหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องมิได้ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร

สำหรับประเด็นกลไกการถ่วงดุลอำนาจของคณะกรรมการรัฐมนตรี เมื่อมีกรณีที่คณะกรรมการจัดทำรายงานว่าหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องมิได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควรแล้ว และคณะกรรมการรัฐมนตรีไม่ได้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา กรณีนี้คณะกรรมการจะไม่มีอำนาจวินิจฉัยซึ่งขาดว่าจะต้องดำเนินการอย่างไร แต่ยังมีกลไกถ่วงดุลการใช้อำนาจของคณะกรรมการรัฐมนตรีโดยรัฐสภา และประชาชนอยู่แล้ว

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมเห็นควรให้คงความตามร่างที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้รับหลักการไว้พิจารณา

มาตรา ๓๗

ไม่มีการแก้ไข

ประเด็นพิจารณา

๑. การดำเนินการร้องทุกข์ หรือกล่าวโทษ แทนผู้เสียหาย

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เห็นว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่มีลักษณะเป็นความผิดในทางอาญาด้วยความตั้งใจ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ จึงได้ให้เครื่องมือแก่คณะกรรมการในการ คุ้มครอง และรักษาสิทธิของผู้เสียหาย โดยกำหนดให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายสามารถร้องทุกข์ หรือกล่าวโทษแทนผู้เสียหาย หากปรากฏว่าผู้เสียหายไม่อยู่ในฐานะที่จะดำเนินการดังกล่าวได้ด้วยตนได้

๒. การละเมิดสิทธิมนุษยชนที่มีลักษณะเป็นคดีแพ่งและจะต้องมีการเรียกค่าเสียหายจากการละเมิดสิทธิ

ที่ประชุมพิจารณารวมที่ว่า กรณีที่มีการดำเนินการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่มีลักษณะเป็นคดีทางแพ่งและต้องมีการเรียกค่าเสียหายนั้น ในทางปฏิบัติเมื่อคณะกรรมการได้รับเรื่องแล้วจะดำเนินการโดยใช้วิธีการประสาน และบริหารความร่วมมือ กับหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรง หรือหน่วยงานที่ดำเนินการเกี่ยวกับคุ้มครอง และส่งเสริมสิทธิมนุษยชนเป็นการเฉพาะ เช่น สถาบันฯ ความ เพื่อแสดงให้ทราบว่างานการเยียวยา ความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ผู้เสียหายให้มีความเหมาะสม

๓. การละเมิดสิทธิมนุษยชนที่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

นายณัฐพงษ์ บุญตัน กรรมการวิสามัญ ได้แสดงความเห็นห่วงกังวลว่าปัจจุบัน เรื่องการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมเป็นปัญหาด้านสิทธิมนุษยชนที่น่าห่วงกังวล และประเทศไทยยังไม่กำหนดการกระทำตามมาตรการที่มีผลบังคับใช้ในสังคมไทยยังให้การยอมรับ ซึ่งอาจจะต้องใช้เวลาในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตามในอนาคตเมื่อประชาชนในประเทศไทยให้ความสำคัญกับการรักษาสิทธิของตนเองรวมถึงทุกคนในสังคมได้ตระหนักรู้ถึงการให้ความเคารพในสิทธิของบุคคลอื่นเพิ่มมากขึ้นการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม อาจจะถูกกำหนดให้เป็นความผิดทางอาญาในโอกาสต่อไปได้

อย่างไรก็ตามที่ประชุมได้มีการตั้งข้อสังเกตว่า การละเมิดสิทธิมนุษยชนที่มีลักษณะเป็นความผิดทางแพ่งซึ่งจะต้องมีการเรียกค่าเสียหาย คณะกรรมการควรมีอำนาจใช้ดุลพินิจในการพิจารณาร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดแนวทางหรือมาตรการในการเยียวยาความเสียหายที่เหมาะสมได้

ผลการพิจารณา

๑. ที่ประชุมเห็นควรคงความตามร่างเดิมที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติรับหลักการไว้พิจารณา
๒. ให้ตั้งข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ ในกรณีการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่มีลักษณะเป็นความผิดทางแพ่งซึ่งจะต้องมีการเรียกค่าเสียหาย ควรมีข้อกำหนดให้คณะกรรมการสามารถใช้ดุลพินิจในการพิจารณาร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดแนวทางหรือมาตรการในการเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้เสียหายที่เหมาะสมได้ด้วย

มาตรา ๓๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๙

มีการแก้ไข

ประเด็นอภิปราย

การส่งต่อเรื่องที่มีการไม่ได้เรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการไปยังองค์กรอิสระอื่นหรือหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรง

ที่ประชุมพิจารณาเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของคณะกรรมการ กรณีที่มีการกำหนดไว้ว่า คณะกรรมการตรวจสอบเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงที่ถูกต้องและทำความจริงให้ปรากฏโดยไม่ล่าช้าในทุกเรื่อง แต่ได้กำหนดห้ามไม่ให้คณะกรรมการรับเรื่องที่มีลักษณะตามความในมาตรา ๓๙ (๒) และ (๓) ไว้พิจารณานั้น อาจจะทำให้ประชาชนเกิดความสับสน และไม่เข้าใจเกี่ยวกับการยื่นเรื่องร้องเรียนว่าจะต้องยื่นต่องานใด ทำให้มีปัญหาการยื่นเรื่องร้องเรียนผิดหน่วยงานจนทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ได้รับการแก้ไขเยียวยาอย่างถูกต้องเหมาะสม ที่ประชุมจึงเห็นควรแก้ไขความในวรคหนึ่งของมาตรา ๓๙ ให้สอดคล้องกับ

การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการในเรื่องต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ว่าหากคณะกรรมการเห็นว่ามีผู้กระทำการอันไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อยู่ในหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระอื่น ให้คณะกรรมการมีหนังสือแจ้งองค์กรอิสระที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปโดยไม่ชักช้า ตามความในมาตรา ๖ เพื่อให้มีหลักประกันที่ชัดเจนว่า “เรื่องที่คณะกรรมการรับเรื่องไว้แล้ว” โดยเฉพาะเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการคณะกรรมการจะต้องดำเนินการส่งต่อไปยังองค์กรอิสระอื่น หรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรง อันจะเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนทั่วไปที่อาจจะไม่ทราบถึงหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรงกับเรื่องที่ตนร้องเรียนได้

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมเห็นควรแก้ไขความในวรคหนึ่งของมาตรา ๓๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๖ ห้ามมิให้คณะกรรมการรับเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่ามีลักษณะดังต่อไปนี้ ไว้พิจารณา”

มาตรา ๔๐

รองการพิจารณา

ประเด็นพิจารณา

กำหนดเวลาในการจัดทำรายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทยประจำปี

กรณีที่กำหนดให้คณะกรรมการต้องจัดทำรายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทยประจำปีให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา ๙๐ วัน นั้น เพื่อเป็นการเร่งรัดให้คณะกรรมการให้ความสำคัญกับการจัดทำรายงานให้เสร็จ ซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ที่ประเทศไทยถูกลดสถานะรวมทั้งเพื่อเป็นแนวทางที่จะทำให้ประเทศไทยได้สถานะ A กลับคืนมาทั้งนี้การที่กำหนดให้ระยะเวลาการขยายเวลาการจัดทำรายงานมีหัวระยะเวลาที่มากกว่า นั้น เนื่องจากจะใช้เงื่อนเวลาตามเป็นเกณฑ์ในการประเมินประสิทธิภาพการทำงานของคณะกรรมการ

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมเห็นควรการพิจารณาความในมาตรา ๔๐ ไว้ก่อน เพื่อพิจารณาให้สอดคล้องกับมาตราอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องที่รอการพิจารณาไว้ ดังนี้

๑. ควรที่จะมีการแก้ไขการกำหนดระยะเวลาในการจัดทำรายงานสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทยประจำปีจากเดิมที่กำหนดไว้ ตามความในมาตรา ๔๐ วรคหนึ่ง โดยให้ระยะเวลาเร่งรัดกำหนดไว้ที่ ๑๕๐ วัน และช่วงการขยายเวลาที่กำหนดไว้ที่ ๙๐ วัน หรือไม่ย่างไร

๒. ควรที่จะมีการแก้ไขกำหนดเวลาในการเริ่มต้นนับระยะเวลาการจัดทำรายงานจากเดิมที่กำหนดไว้ให้เริ่มนับตั้งแต่วัน “สิ้นปีงบประมาณ” เป็นให้เริ่มนับตั้งแต่วัน “สิ้นปีปฏิทิน” ตามที่ใช้ในทางสากลหรือไม่ย่างไร

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ

กำหนดวันประชุมครั้งต่อไป

ที่ประชุมกำหนดให้มีการประชุมครั้งต่อไปในวันศุกร์ที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมคณะกรรมการพิจารณาฯ หมายเลข ๓๐๗ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

เมื่อที่ประชุมได้พิจารณาตามระเบียบวาระการประชุมมาเป็นเวลาพอสมควรแล้ว
ผลเรือเอก วัลลภ เกิดผล ประธานคณะกรรมการอิทธิการวิสามัญ ได้กล่าวขอบคุณกรรมการอิทธิการวิสามัญ^๑
และผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านแล้วกล่าวปิดการประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๓๐ นาฬิกา

นางเจมวรรษ มังคลน้ำ นิติกรปฏิบัติการ ผู้จัดทำบันทึก^๒
นายสุนทร อินทร์อ่า ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานคณะกรรมการอิทธิการวิสามัญ ๕ ตรวจ/ทาน
ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการอิทธิการวิสามัญ

คณะกรรมการอิทธิการวิสามัญพิจารณาเร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ได้รับรองบันทึกการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๐ วันจันทร์ที่
๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๐ เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐

พลเรือเอก

(วัลลภ เกิดผล)

ประธานคณะกรรมการอิทธิการวิสามัญ

พิจารณาเร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.

สถานที่บัญญัติแห่งชาติ

